

Spotkanie III. WŁADZA I UCZESTNICTWO

1. Czytanie z Ewangelii według św. Jana

J 21,15-19 (wg Edycja św. Pawła)

Gdy spożywali posiłek, Jezus zapytał Szymona Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy miłuje Mnie bardziej niż oni?”.

Piotr odrzekł: „Tak, Panie! Ty wiesz, że Cię kocham”. Wtedy powiedział do niego: „Paś moje baranki”. Zapytał go powtórnie: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie”. Odrzekł Mu: „Tak, Panie Ty wiesz, że Cię kocham”. Powiedział mu: Paś moje owce”. I zapytał go po raz trzeci: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?”. Wtedy Piotr się zasmucił, że już trzeci raz go zapytał: „Czy kochasz Mnie?”. I odpowiedział Mu: „Panie, Ty wiesz o wszystkim. Ty wiesz, że Cię kocham”. Jezus rzekł do niego: „Paś moje owce”.

Uroczycie zapewniam cię: kiedy byłeś młodszy, przepasywałeś cię i szedłeś, dokąd chciałeś. Kiedy jednak się zestarzejesz, wyciągniesz swoje ręce, a ktoś inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz”. Powiedział to, aby wskazać, jaką śmiercią uwielbi Boga. Następnie rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”.

2. Refleksja:

Posługa Piotra wiąże się z władzą (*sukcesja apostolska*) i uczestnictwem w misji Jezusa Chrystusa (por. Mt 16,17-19; J 20,22-23). Piotr jest gwarantem jedności (*ut unum sint*) Kościoła, o którą modlił się Jezus (J 17,20-25). Pierwszeństwo Piotra i jego następców na stolicy biskupiej w Rzymie sprowadza się w zasadzie do tego, że jest on gwarantem jedności, świętości, powszechności i apostołowości Kościoła. Biskup Kartaginy Cyprian (†258) pisał: „Podobnie jak słońce wysyła wiele promieni, ale tylko jedno światło, i jak drzewo ma liczne konary, ale tylko jeden korzeń, i podobnie jak z jednego źródła wypływają liczne strumienie, mimo to jedność zostaje zachowana, gdyż jeden jest początek. Mimo że wszystkim Apostołom [Jezus] dał taką samą władzę, to ustanowił jedną tylko katedrę i swoją władzę zdecydował o jednym początku i kształcie jedności. Tym czym był Piotr, byli także inni, ale *prymat* został udzielony Piotrowi”. Sukcesja apostolska oznacza sposób kontynuacji i uobecnienia Tradycji apostołowej w Kościele. Mimo słabości Szymona Piotra, tak chciał sam Chrystus: „Ty jesteś Skalą [Piotr]. Na tej Skale zbuduję mój Kościół, a potęga piekła go nie zwycięży” (Mt 16,18); „Paś moje baranki/owce” (J 20,15-17).

Powierzenie Piotrowi zadań pasterskich ma miejsce po Zmartwychwstaniu i Zesłaniu Ducha Świętego. Chrystus rehabilituje i potwierdza władzę Piotra i jego uczestnictwo w misji Kościoła. Trzykrotnie pyta go o miłość i trzykrotnie wyznacza misję. Nikt nie może zastąpić Szymona Piotra w władzy rządzenia i w uczestnictwie w misji. On musi być pierwszy w posłudze miłości. On konsekwentnie odpowiada na pytanie o miłość do dzieci Kościoła.

Rozdział 21 Ewangelii Jana ma kilka części. Trzecia to *dialog* Jezusa z Szymonem (w. 15-17), a czwarta zawiera *przepowiednię dotyczącą przyszłości* Piotra i jego *świadczenia wiary* w Jezusa (w. 18-19). W postawie Piotra istotna jest cecha duszpasterskiej *konkretności* – troski o innych, o wspólnotę. Niewielka wspólnota potrzebuje środków materialnych (powrót do *łowienia*), bazy ekonomicznej, koniecznej jako punkt wyjścia. Wspólnota potrzebuje też przywództwa – rządzenia.

Jezus ukierunkowuje jednak plany Piotra na sprawy duchowe: na pierwszeństwo miłości i gotowości do zawierzenia. Piotr pozwala się tu formować Jezusowi, widząc, że naprawdę uzyskał Jego przebaczenie. Szymon w swoich odpowiedziach jest bardzo r o z w a ż n y. Przed swoim zaparciem się wiele mówił, dawał szumne obietnice, wysuwał nadzwyczajne propozycje; teraz zawiera siebie Jezusowi („Panie, Ty wiesz...”). Potwierdza, a zarazem zdaje się na Jezusa, a więc osiągnął wielką rozwagę i przezorność. Czego uczy zatem współczesnych przełożonych i odpowiedzialnych w Kościele?

Piotr nauczył się odpowiadać *skromnie* i z *umiarem*; co więcej nauczył się łączyć *skromność* z *prawdą* – dwie rzeczy, które niełatwo jest ze sobą połączyć. Jak my dzisiaj rozmawiamy o sprawach ważnych w Kościele? Co i kogo stawiamy na pierwszym miejscu?

Po latach Piotr w Pierwszym Liście przypomniał wiernym: „Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go [Jezusa]” (1 P 1,8). Dar miłości Bóg wlewa w nasze serca przez Ducha Świętego, a z naszego serca wylewa się ona na Jezusa i na wszystkich, których spotykamy. W tym samym Liście Apostoł zachęca: „Kochani, nie bądźcie zaskoczeni tym żarem w was, który istnieje dla waszego doświadczenia, jakby coś niezwykłego wam się przytrafiło, ale ponieważ jesteście współuczestnikami cierpienia Chrystusa, ciescie się” (1 P 4,12-13).

Władza w Kościele winna łączyć się z miłością i współuczestnictwem w cierpieniach Chrystusa. Przyszłość Kościoła zależy jednak od naszej odpowiedzi na powołanie („Pójdź za Mną”; w. 19). *Pójście za Jezusem* jest tym, co decyduje o *jedności* i *żywołności* Kościoła.

3. Krótka medytacja osobista

4. Modlitwa synodalna

*Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.
Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkać w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.
Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronnictwo wpływało na nasze działania.
Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.
O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków. Amen.*

5. Pytania do refleksji synodalnej

- * Jak promuje się postugi świeckich?
- * Jakie są praktyki pracy zespołowej i współodpowiedzialności za parafię?
- * Jak często spotyka się Rada Parafialna? Jakie środowiska reprezentuje?
- * Jakie są stowarzyszenia i organizacje społeczne w parafii? (systemem struktur pośrednich wśród katolików)
- * W jaki sposób modlitwa i celebrowanie liturgiczne inspirują do działania? (wpływ listów pasterskich na rzeczywistość)
- * W jaki sposób zachęcamy do czynnego uczestnictwa wiernych w liturgii? Jak to usprawnić z wykorzystaniem mediów społecznościowych?
- * Ile osób jest zaangażowanych w służbę liturgiczną, w tym w posługę lektora i akolity?

6. Dyskusja prowadząca do sformułowania konkretnych wniosków

7. Spisanie wniosków